

[Josiassen.]

der efter Lovforslaget skal være med til at bære den fremtidige Afgift i Forhold til de Fordele, de opnaar, er der, som allerede bemærket af den ærede Ordfører for Venstre, rejst nogle Indvendinger. Ja, man har ogsaa holdt Protestmøder paa Egnen, og man har truet med, at saafremt der gennemførtes en saadan Lov, vilde man ikke ligge paa den lade Side, men man vilde sætte alle Kræfter ind paa at hævde sin Ret i Henhold til Deklarationen i 1887, om man saa skulde gaa til den højeste Instans, Højesteret. Nu tager jeg ikke dette saa højtideligt, til vel er det jo ikke morsomt at faa paalagt Ekstraudgifter i disse alvorlige Tider, men naar man ser, hvilke Fordele der til Gengæld opnaas i Fremtiden ved et saadant Kultur- og Grundforbedringsarbejde, er der efter min Mening ingen Grund for disse Lodsejere til at skringe op, som de har gjort. Det vilde være en Ulykke og et mægtigt Tab rent samfundsmæssigt set; om der atter skulde dannes en 3 Mil lang Sø fra Grenaa til Kolind, der, hvor der har været Mulighed for at drive et udmærket Landbrug, og hvor der efter denne Forbedring vil kunne drives et endnu bedre Landbrug til Fordel for de mange Mennesker dernede.

Jeg vil føje til, at jeg erindrere, hvorledes netop disse saakaldte afgiftsfrie Lodsejere under Konflikten i sin Tid protesterede imod, at Sundet skulde sættes under Vand, thi det var jo gaaet saa vidt, at man ud over Landet beskæftigede sig med Spørgsmaalet om, at denne Arbejderstrejke uvægerlig vilde føre til, at Sundet en skønne Dag blev sat under Vand. Disse Folk var dengang med til at protestere imod noget saadant, og derfor synes jeg, det ser mærkeligt ud, at de samme Folk nu rejser herind i Deputationer for at tale med Udvalg og Ministre og søger at spænde Ben for dette Lovforslag. Det kan jo da være ligegyldigt, samfundsmæssigt set, om Sundet bliver sat under Vand paa Grund af en Strejke, eller det bliver sat under Vand, fordi man ikke kan overkomme Udgifterne til Tørholdelse. Hovedformaalet maa være at holde Sundet tørt, saaledes at det kan blive, hvad det skal være, til Støtte ikke alene for de paagældende Landbrugere, men til Fordel for hele Egnen. Derfor synes jeg ikke, man skal tage de saakaldte afgiftsfrie Lodsejeres Henvendelser for mere end det, de er. Jeg synes, at det, Landbrugsministeren har foreslaaet, er hensynsfuldt, tager Hensyn til alle Sider, og et Forslag af den Beskaffenhed anser jeg for værdt at støtte.

Jeg skal foreløbig ikke komme dybere ind paa Lovforslaget. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtig Fremme her i Tinget, og jeg vilde sætte Pris paa, at man kunde fremme det uden Udvalgsbehandling. Jeg er enig med den ærede Ordfører for Venstre (S. C. Nørgaard) i, at skal Lovforslaget gennemføres i Løbet af faa Dage, er der ikke lang Tid til Drøftelse af Enkeltheder. Jeg vilde sætte Pris paa, om man kunde undlade at nedsætte Udvalg og tiltræde Lovforslaget, som det foreligger.

S. Rasmussen: Det ærede 8de tingvalgte Medlem (S. C. Nørgaard) udtalte, at dette Lovforslag burde fremmes, og det er ogsaa vor Stilling. Den ærede sidste Taler ønskede det fremmet uden Udvalg. Jeg er noget begærlig efter at høre, hvad den højtærede Landbrugsminister siger til de Spørgsmaal, som det ærede 8de tingvalgte Medlem fremførte, for hvis der ikke er nogen som helst Chance for, at Lovforslaget kan blive ændret — hvad ogsaa vi godt kunde have ønsket, at det blev paa enkelte Punkter —, skal jeg ikke insistere paa, at det henvises til Udvalg.

Jeg maa paaskønne den Maade, hvorpaa Lovgivningsmagten og den højtærede Landbrugsminister har stillet sig over for Forholdene i Kolindsund. De paagældende Lodsejere er kommet i saa stor Vanskelighed, at det var umuligt for dem at fortsætte. Jeg skal ikke gaa i Enkeltheder, men kun henvise til de Tal, som den ærede sidste Taler fremførte, hvorved han paaviste, at Udgifterne kunde løbe op til 70—80 Kr. pr. Td. Land. Enhver vil kunne forstaa, at det er en stor Førsteprioritet, som man altsaa paa Forhaand har i disse Arealer. Jeg ønsker dertil at føje, at naar Lodsejerne foruden den store Pumpeafgift, som de har haft for at holde Sundet tørt, yderligere har maattet afdrage betydelige Beløb paa den Gæld, som de paadrog sig ved Købet af deres Ejendomme — vistnok omkring ved 40 pCt. —, tror jeg, enhver vil kunne forstaa, at selv om det har været, hvad jeg indrømmer, gode Tider for dem, har de ogsaa haft store Udgifter og har af den Grund ikke set sig i Stand til at konsolidere deres Forretning saa godt, som man kunde vente. Jeg hilser derfor med Glæde, at man nu staar i Begreb med at vedtage et Forslag, som vistnok i høj Grad vil hjælpe paa Forholdene i Kolindsund.

Hvad de afgiftsfrie Arealer angaar, synes jeg nok, at man i nogen Maade maa respektere de lovfæstede Forhold, men jeg synes paa den anden Side ikke, der er noget